

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy MONSOON – unijny znak towarowy nr 10 469 906

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lipca 2021 r. w sprawie R 1125/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001
- Naruszenie 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2021 r. – Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları i in. / Komisja

(Sprawa T-629/21)

(2021/C 471/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ (Stambuł, Turcja), İskenderun Demir ve Çelik AŞ (Payas, Turcja), Erdemir Çelik Servis Merkezi Sanayi ve Ticaret AŞ (Gebze, Turcja) (przedstawiciele: J. Cornelis i F. Graafsma, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. 2021 L 238, s. 32); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ poprzez zastosowanie przeliczenia waluty, które nie było wymagane. Strona skarżąca podnosi następnie, że zdanie wprowadzające art. 2 ust. 10 i art. 2 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036 zostały również naruszone, ponieważ koszty nie zostały ustalone w oparciu o zapisy księgowe przechowywane przez stronę skarżącą.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia (UE) 2016/1036 i art. 2.4 porozumienia antydumpingowego WTO oraz zasady dobrej administracji poprzez odrzucenie dostosowania w oparciu o zyski i straty z tytułu zabezpieczenia.

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 2 ust. 5 i 6 oraz zdania wprowadzającego art. 2 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036 poprzez podwójne uwzględnienie niektórych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w związku z ze sprzedażą krajową Isdemir za pośrednictwem Erdemir.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 2 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 2.2.2 porozumienia antydumpingowego WTO poprzez wykluczenie z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zysków i strat z tytułu różnic kursowych.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2021 r. – Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu Diş Ticaret / Komisja

(Sprawa T-630/21)

(2021/C 471/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Çolakoğlu Metalurji AŞ (Stambuł, Turcja), Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ (Stambuł) (przedstawiciele: J. Cornelis i F. Graafsma, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. 2021 L 238, s. 32); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (¹) z uwagi na dokonanie dostosowania ceny eksportowej z tytułu (zakładanej) prowizji, a w szczególności,
 - naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/1036 w zakresie w jakim dostosowanie z tytułu prowizji wykracza poza prowizję rzeczywiście zapłaconą Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ;
 - naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/1036 w zakresie w jakim Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ nie otrzymuje marży handlowej; oraz
 - oczywistego błęd w ocenie w zakresie w jakim Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ została uznana za przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji i w rezultacie naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia 2016/1036.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1036 z uwagi na wymóg uiszczenia ceł przywozowych w celu zaakceptowania dostosowania z tytułu zwrotu ceł.
3. Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błęd w ocenie w związku z odmową przeprowadzenia kwartalnego obliczenia marginesu dumping i w związku z tym naruszenia zdania wprowadzającego art. 2 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036.